

hos det andet Punkt af samme Forslag angaaer, hvor der siges, at Pension ligeledes bortfalder, naar den Vedkommende ansættes i et Commune-Embede, da er det klart, at saaledes som den ærede Rigsdagsmand har stillet sit Forslag, er det ikke synderlig egnet til at opfylde sin Hensigt; thi han siger kun, at hvis Noget modtager Ansættelse i et Stats- eller Communeembede med ligesaa store Indtægter som det Embede havde, hvorfra han afgik, bortfalder Pensionen ganske, saalænge han forbliver i sidstnævnte Embede; men Enhver, som kender de praktiske Forhold, vil dog vist have bemærket, at netop communale Bestillinger i Reglen ere saadanne, som ere forbundne med en temmelig ringe Løn; maafee netop tildeels af det Hensyn, at man i adskillige Tilfælde vil kunne benytte Pensionister dertil, og i andre, Folk, som tillige have andre Bestillinger. Hvorledes skal det nu efter dette Forslag gaae den Pensionist, som ansættes i Communeembeder med mindre Indtægter, end det Embede havde, hvorfra han afgik? Han vilde jo efter dette Lovforslag beholde sin Pension; der synes saaledes ingenlunde at være trukket nogen praktisk Grændse, hvorefter man kunde bestemme, hvorledes der vil være at forholde i mødende Tilfælde. Det Forslag, som var stillet ifjor, var i saa Henseende meget mere bestemt, idet det foreskrev, at der skulde gøres en Slags Afregning, at naar en Embedsmand ikke sit mere end $1\frac{1}{2}$ Gang saameget som han havde i Pension, skulde han beholde denne; men saaledes som det staaer her, troer jeg rigtignok ikke, at det vil kunne føre til noget Resultat, saameget mere som jeg troer, at Forslaget ifjor væsentlig blev frasødt, fordi man fandt det umuligt i Loven at indføre en brugbar Regel.

Da ingen Flere begjærede Ordet, fik man Afstemning, hvorved:

1) § 1, saalydende:

Enhver af Kongen udnævnt og af Staten lønnet Embedsmand, som affædiges formedelst Alder eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Marsag, er berettiget til Pension ifølge denne Lov.

Det bliver at bestemme ved Lov, hvilke Embedsmænd ville blive udnævnte af Kongen, men indtil en saadan Lov udkommer, vil dette

ikke i det hidtil gjældende Omfang, dog saaledes, at ingen Bestilling, som efter de hidtil gjældende Regler ikke har givet Afgang til Pension, ifølge denne Lov skal give det, ligesom paa den anden Side Enhver, der ved nærværende Lovs Udgivelse er ansat i en Bestilling, som ifølge de hidtil gjældende Regler har givet Afgang til Pension, men som efter denne Lov ikke medfører Pensionsberettigelse, for sin Person skal beholde Kravet paa Pension.

Den samme Ret til Pension tilkommer Embedsmænd, der ere ansatte ved de Stiftelser, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes i Filantsloven.

Udnævnelser paa Tid give ikke Pensionsret.

Communerne bestemme selv, hvorvidt deres Embedsmænd skulde have Afgang til Pension, samt dennes Størrelse.

ved toges med 54 Stemmer mod 15.

2) § 2, saalydende:

Pensionen afholdes af Statskassen, forsaavidt den ikke efter de Regler, som derom hidtil have gjældt eller herefter maatte blive fastsatte, udredes paa anden Maade.

Civilisten og det kongelige Huses Apanager bære hver især de dem vedkommende Pensioner. Ved Thronsikre eller ved en af de nærværende Apanagers Dphør bestemmes det Hvergang ved særlig Lov, hvilke Pensioner Statskassen i den Anledning skal udrede.

ved toges med 55 Stemmer mod 9.

3) Frølund's Forslag til § 3:

„i de sidste 5 Aar“ forandres til: „i de sidste 10 Aar“

forkastedes med 38 Stemmer mod 31.

4) Sammes Forslag til samme §:

for „passende Ansættelse“ sættes: „Ansættelse i et Embede, hvortil han anses duellig“ forkastedes med 44 Stemmer mod 35.

5) Sammes Forslag til samme §:

mellem „Embede“ og „beholder“ indskydes: „hvad enten dette er et Stats- eller Communeembede“.

forkastedes med 42 Stemmer mod 34.

6) Sammes Forslag til samme §:

foran „saameget“ indskydes „kun“, forkastedes med 47 Stemmer mod 18.

7) Sammes Forslag:

at til Slutningen af § 3 føjes: Modtager